

אמר ליה כאותן של בית
אביך. ש"מ דעלתא רב
גבי, גי' נעלתא ב"ב דייס
לא אכמריהו לן בית רבי
הויתולין בשערי ב"ב דארם
א"ר פאישטא. ודחתי ר' חנינא
לשחותין גבי שבא קמיה
של כנסת ברוחם אסתר
ולא ידענא אי משום אסתר
לה ר' אכדורא אי משום
אמיתא לה נשיא. א"ר
שדולקא את ר' חני. ת"ר
גוי שלקוט שעבוס מאכיל
אחירו ישראל ואם שבא
ישראל אסור. ר' זמלא
מלהקשות בהמתו וכו',
בריא במא שנינו אמרי,
אבל אם מכירו אסור. תא
שמע עיר של ישראל וגרים
דרינן.
**חרון עולך כל כתבי
המודש**

א. כן עשרה היו גבאי ש
כרן כראות בבכורות
וכן (לחורית) לו [וואס]
בבכורות קאמו ואפי' בן
שנים אדם, רע"ט.
ז. אליבא דרי"ם קדויל
בכורות לרעד תוב
הפוסקים: לו [וואס]
המזכיר מן ששה יום
ממנו שמה עשה
השולל לעצמו, רע"ט.
ח. אפי' שנה שיהיה
בן שנים ששה יום
שמה עשה ממנו
לעצמו, רע"ט.
ט. דקול ל' אברה
שמה שבו זכר
המכנים קולא לאסור
אין שמה עשה ממנו
לעצמו, רע"ט.
י. חותא אל קיימא אה
היה חותא היה שם
מלאכה אדם מלאכה
ששבת שם, רע"ט.
יא. ודאנו ל' משי
רע"ט.
יב. אפי' שנה שיהיה
בן שנים ששה יום
שמה עשה ממנו
לעצמו, רע"ט.
יג. אפי' שנה שיהיה
בן שנים ששה יום
שמה עשה ממנו
לעצמו, רע"ט.
יד. אפי' שנה שיהיה
בן שנים ששה יום
שמה עשה ממנו
לעצמו, רע"ט.
טו. אפי' שנה שיהיה
בן שנים ששה יום
שמה עשה ממנו
לעצמו, רע"ט.
טז. אפי' שנה שיהיה
בן שנים ששה יום
שמה עשה ממנו
לעצמו, רע"ט.
יז. אפי' שנה שיהיה
בן שנים ששה יום
שמה עשה ממנו
לעצמו, רע"ט.
יח. אפי' שנה שיהיה
בן שנים ששה יום
שמה עשה ממנו
לעצמו, רע"ט.
יט. אפי' שנה שיהיה
בן שנים ששה יום
שמה עשה ממנו
לעצמו, רע"ט.
כ. אפי' שנה שיהיה
בן שנים ששה יום
שמה עשה ממנו
לעצמו, רע"ט.